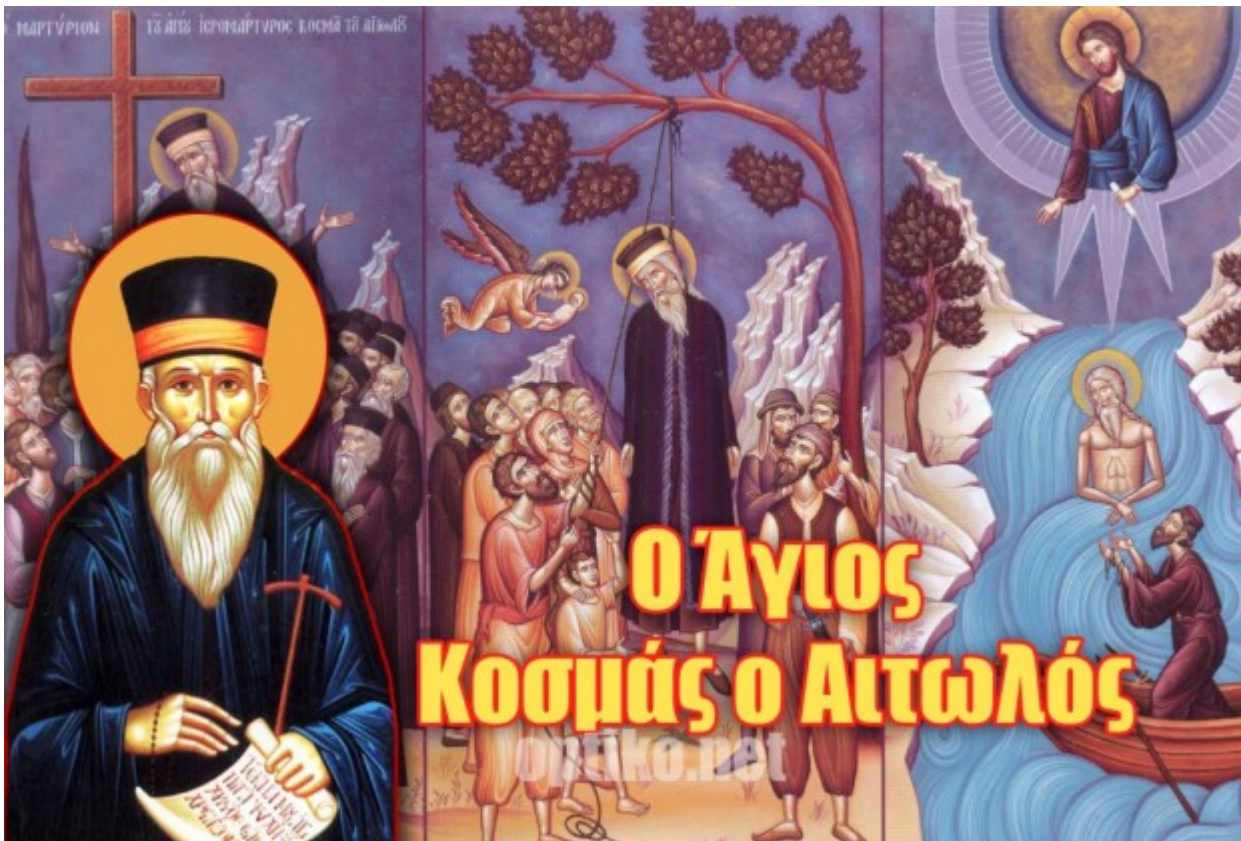

Ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός

/ Πολυμέσα - Multimedia / Συναξαριακές Μορφές

Image not found or type unknown

Ισαπόστολος, φωτιστής του υπόδουλου Γένους, θαυματουργός όσιος, ένδοξος και λαοφιλής ιερομάρτυς.

Γεννήθηκε στο χωριό Μεγάλο Δένδρο της Αιτωλίας περί το 1714. Αφού έλαβε τα πρώτα γράμματα στην πατρίδα του, ήλθε για ανώτερη μόρφωση στην Αθωνιάδα Ακαδημία, όπου είχε για δασκάλους τον Παναγιώτη Παλαμά, τον Νικόλαο Τζαρτζούλιο και τον Ευγένιο Βούλγαρη.

Αναφέρεται επίσης να μαθήτεψε στη Σιγδίτσα Παρνασίδος, κοντά στον ιεροδιάκονο Γεράσιμο Λύτσικα, και στο Ελληνομουσείο της Αγίας Παρασκευής Γούβας Αγράφων. Δίδαξε στο σχολείο Λομποτινάς Ταξιάρχη και στα σχολεία των γύρω χωριών.

Το 1759 εκάρη μοναχός στη μονή Φιλόθεου «και εις τους πόνους της μοναδικής

ζωής εχώρησε προθυμότατα». Κατόπιν χειροτονήθηκε ιερέυς και χρημάτισε εφημέριος της μονής του. Η φλόγα όμως που καθημερινά έκαιγε στην ταπεινή του καρδιά, για τη διάδοση του ευαγγελίου στους υπόδουλους αδελφούς του, τον έφερε στην Κωνσταντινούπολη, αφού πριν είχε ασκηθεί επί δεκαεπτά έτη, όπως λέγει ο ίδιος σε μία διδαχή του, στο Άγιον Όρος. Ζήτησε την ευλογία του πατριάρχη Σεραφείμ Β' και τις συμβουλές του αδελφού του δασκάλου Χρύσανθου. Έλαβε θεϊκή πληροφορία για το έργο του και την προς τούτο ευλογία έμπειρων Αγιορειτών Γερόντων. Έτσι άρχισε τη μεγάλη κι εθνοσωτήρια ιεραποστολική του δράση.

Με φλογερή αγάπη προς τον Χριστό και βαθύ ζήλο για το Γένος πραγματοποίησε τέσσερις μεγάλες περιοδείες, διαβαίνοντας όλη σχεδόν την Ελλάδα, που προκαλούν κατάπληξη και θαυμασμό. «Όπου αν επήγαιναν ο τρισμακάριστος, εγίνετο μεγάλη σύναξις των Χριστιανών, και άκουαν μετά κατανύξεως, και ευλαβείας την χάριν και γλυκύτητα των λόγων του, και ακολούθως εγίνετο και μεγάλη διόρθωσις, και ωφέλεια ψυχική»".

Η διδασκαλία του ήταν «απλούστατη, ωσάν εκείνη των αλιέων ήταν γαλήνιος, και ησύχιος, όπου εφάινετο καθολικά, να ήναι γεμάτη από την χαράν του ιλαρού, και ήσυχου Αγίου Πνεύματος».

Η επίδραση του στον λαό ήταν τεράστια. Πλήθη λαού συγκεντρώνονταν ν' ακούσουν τον θεόπνευστο ιεροκήρυκα. Επειδή καμμία εκκλησία δεν τους χωρούσε, αναγκαζόταν να κηρύττει στην ύπαιθρο, στήνοντας ένα σταιυρό κι ανεβαίνοντας σ' ένα σκαμνί, γιατί ήταν και κοντός. Οι μαθητές του κρατούσαν σημειώσεις κι έτσι έχουμε σήμερα τις διδαχές του. Στην περιοχή της σημερινής Αλβανίας το κήρυγμα του έδωσε πολλούς καρπούς: «τους αγρίους ημέρωσε, τους ληστές κατεπράυνε, τους άσπλάγχχνους και ανελεήμονας έδειξεν ελεήμονας, τους ανευλαβείς, έκαμεν ευλαβείς, τους αμαθείς, και αγροίκους εις τα θεία, εμαθήτευσε, και τους έκαμε να συντρέχουν εις τας ιεράς Ακολουθίας, και όλους απλώς τους αμαρτωλούς, έφερεν εις μεγάλην μετάνοιαν, και διόρθωσιν ώστε οπού έλεγον όλοι, ότι εις τους καιρούς των εφάνη ένας νέος Απόστολος».

Τά κηρύγματα του συνόδευαν θαύματα και προφητείες. Οι καταπληκτικές προφητείες του αναφέρονται στην απελευθέρωση του Γένους, στο μέλλον προσώπων, πόλεων και της ανθρωπότητας και στις εφευρέσεις της επιστήμης. Πολλές από αυτές εκπληρώθηκαν με πιστή ακρίβεια.

Παντού ίδρυε εκκλησίες και σχολεία και με πάθος ενδιαφερόταν για τη μόρφωση των υποδούλων. Τους πλουσίους έβαζε ν' αγοράζουν κολυμβήθρες για τις βαπτίσεις των χριστιανών, βιβλία, σταυρούς και κομποσχοίνια, που τα μοίραζε στους πιστούς ως ευλογία.

Ο άγιος Κοσμάς απολάμβανε μεγάλου σεβασμού από τους Τούρκους, οι όποιοι ήταν ακροατές των διδασχών του και δωρητές του. Τον μισούσαν όμως θανάσιμα οι Εβραίοι, επειδή μετέφερε τα παζάρια των χριστιανών από την Κυριακή στο Σάββατο. Τον συκοφάντησαν στις τουρκικές αρχές και με πολλά χρήματα προς τον Κούρτ Πασά του Βερατίου κατόρθωσαν να επιτύχουν τη θανάτωση του. Ο άγιος με χαρά άκουσε την καταδίκη του.

Τον κρέμασαν από ένα δένδρο στο χωριό Κολικόντασι και το λείψανο του το έριξαν στα νερά του πόταμου Άψου. Παρά την πέτρα που του είχαν δέσει στον λαιμό, το λείψανο επέπλεε. Βρέθηκε από τον ιερέα Μάρκο κι ενταφιάσθηκε στη μονή της Θεοτόκου Αρδονίτσας Β. Ηπείρου, όπου και ανευρέθη.

Η κανονική πράξη της αναγνώρισεως του ως αγίου έγινε από το Οικουμενικό Πατριαρχείο στις 20.4.1961. Ακολουθία και βίο του έγραψαν ο όσιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, ο Σαμφείριος Χριστοδουλίδης, ο Θωμάς Πασχίδης και ο μοναχός Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης. Πολλοί νεώτεροι συγγραφείς ασχολήθηκαν με τον βίο και το έργο του μεγάλου αγίου. Πλήθος εικόνων, χαλκογραφιών, ζωγραφιών και σχεδίων φανερώνουν την τιμή και την ευγνωμοσύνη του Γένους για τον λαμπρό αστέρα του Αγίου Όρους. Η μνήμη του τιμάται στις 24 Αύγουστου.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΜΩΥΣΕΩΣ ΜΟΝΑΧΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΥΓΔΟΝΙΑ

Πηγή: optiko.net